

Ryhmän vakavaraisuutta koskevat ohjeet

Johdanto

- 1.1. Nämä ohjeet on laadittu Euroopan valvontaviranomaisen perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä 'EIOPA-asetus')¹ 16 artiklan nojalla.
- 1.2. Ohjeet liittyvät vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (jäljempänä 'Solvenssi II -direktiivi')² 212–235 artiklaan ja 261–263 artiklaan, ja sen 328–342 ja soveltamisohjeiden³.
- 1.3. Ohjeet osoitetaan valvontaviranomaisille Solvenssi II -direktiivin nojalla.
- 1.4. Ryhmän vakavaraisuuslaskentaa koskevien ohjeiden tavoitteena on täsmentää ja yhdenmukaistaa ryhmän vakavaraisuuslaskentaa koskevia vaatimuksia.
- 1.5. Ohjeita sovelletaan kaikkiin ryhmän vakavaraisuuden laskentamenetelmiin, jollei toisin mainita. Ohjeissa täsmennetään tarvittaessa vakiokaavaa tai sisäistä mallia.
- 1.6. Ohjeissa neuvotaan, miten ETA-alueen ryhmiä on käsiteltävä Solvenssi II -direktiivin 215–217 artiklan soveltamisen yhteydessä.
- 1.7. Jos ryhmällä on lupa käyttää ryhmän vakavaraisuuden laskennassa menetelmää 2 ja jos jäsenvaltio on käyttänyt Solvenssi II -direktiivin 227 artiklan 1 kohdassa esitettyä vaihtoehtoa, voidaan käyttää paikallisia vakavaraisuuspääomavaatimuksia ja hyväksyttävää omaa varallisuutta siten kuin vastaava kolmas maa on niistä säätänyt.
- 1.8. Jos näissä ohjeissa esiintyy termejä, joita ei määritellä, niillä tarkoitetaan samaa kuin johdanto-osassa mainituissa säädöksissä.
- 1.9. Näitä ohjeita sovelletaan 1. huhtikuuta 2015 alkaen.

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48-83.

² EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUVL L 12, 17.01.2015, s. 1-797.

Ohje 1 – Ryhmän laajuus ryhmän vakavaraisuuslaskennassa

1.10. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön, joka vastaa ryhmän vakavaraisuuslaskennasta, olisi varmistettava, että laskenta kattaa kaikki riskit ja ryhmään kuuluvat sidosyritykset, ellei niitä ole luettu erikseen pois Solvenssi II -direktiivin 214 artiklan 2 kohdassa.

Ohje 2 – Konsolidointiprosessi

1.11. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi annettava ohjeita kaikille sidosyrityksille siitä, miten tietoja on valmisteltava ryhmän vakavaraisuuslaskentaa varten. Niiden olisi annettava ohjeet, joita tarvitaan laskentamenetelmästä riippuen joko konsolidoitujen, yhdistettyjen tai yhteenlaskettujen tietojen laatimiseksi. Niiden olisi varmistettava, että ohjeita sovelletaan asianmukaisesti ja yhtenäisesti ryhmän sisällä tase-erien kirjaamisessa ja arvostuksessa sekä sidosyritysten sisällyttämisessä laskentaan ja niiden käsittelyssä.

Ohje 3 – Merkittävän ja määräävän vaikutusvallan arviointi

1.12. Määrittäessään ryhmän laajuutta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutushallintayhtiön taikka ryhmittymän omistusyhteisön olisi varmistettava, että ryhmävalvojan tekemät päätökset sen vaikutusvallan määrästä, jota mikä tahansa yritys tosiasiallisesti käyttää toisessa yrityksessä, pannaan täytäntöön.

Ohje 4 – Tapaukset, joissa sovelletaan ryhmävalvontaa

1.13. Koska Solvenssi II -direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa mainitut neljä tapausta, joissa ryhmävalvontaa sovelletaan, eivät ole toisensa poissulkevia, valvontaviranomaisten olisi harkittava mahdollisuutta soveltaa kyseisessä artiklassa kuvattuja eri ryhmävalvonnan tapauksia saman ryhmän sisällä.

Ohje 5 – Emoyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa

1.14. Solvenssi II -direktiivin 215 artiklan mukaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun alaryhmän tapauksessa Solvenssi II -direktiivin 260 artiklassa määritellyn vastaavan ryhmävalvojan olisi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa neuvoteltuaan varmistettava, että ryhmävalvontaa sovelletaan oletusarvoisesti Euroopan unionissa sijaitsevan ylimmän emoyrityksen tasolla.

1.15. Mikäli emoyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön pääkonttori on ETA-alueen ulkopuolella ja emoyritys on kolmannen maan vastaavanlaisen ryhmävalvonnan alainen, Solvenssi II -direktiivin 260 artiklassa määritellyn vastaavan ryhmävalvojan olisi kuitenkin Solvenssi II -direktiivin 261 artiklan mukaan turvauduttava kolmannen maan valvontaviranomaisten harjoittamaan ryhmävalvontaan ja vapautettava kolmannessa maassa sijaitsevat ryhmät

Euroopan unionin ylimmällä tasolla harjoitettavasta ryhmävalvonnasta tapauskohtaisesti, jos tämä tehostaa ryhmän valvontaa eikä heikennä asianomaisten valvontaviranomaisten valvontatoimia näiden yksittäisten tehtävien osalta.

- 1.16. Solvenssi II -direktiivin 260 artiklassa määritellyn vastaavan ryhmävalvojan tulisi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa neuvoteltuaan katsoa ryhmävalvonnan tehostuneen, jos seuraavat kriteerit täyttyvät:
- a) maailmanlaajuinen ryhmävalvonta tarjoaa mahdollisuuden arvioida perusteellisesti riskit, joille ETA-alueella sijaitseva alaryhmä ja sen yritykset altistuvat, kun otetaan huomioon ryhmän rakenne, riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus sekä pääoman kohdentaminen ryhmän sisällä;
 - b) kolmannessa maassa sijaitsevan ryhmän valvojan ja ETA-valvontaviranomaisten välinen yhteistyö asianomaisen ryhmän osalta on hyvin organisoitua ja sitä ohjataan tehokkaasti säännöllisin kokouksin ja asianmukaisella tietojenvaihdolla valvontakollegiossa, jonka jäseniksi ETA-valvontaviranomaiset ja EIOPA kutsutaan;
 - c) ryhmän valvontaan osallistuvat valvontaviranomaiset sopivat tällaisissa säännöllisissä kokouksissa vuotuisesta työsuunnitelmasta sekä paikalla tehtävistä tarkastuksista.
- 1.17. Mikäli emoyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön pääkonttori on ETA-alueen ulkopuolella eikä emoyritys ole kolmannen maan vastaavanlaisen ryhmävalvonnan alainen, ryhmän vakavaraisuusvalvontaa olisi sovellettava sillä ylimmän emoyrityksen tasolla Euroopan unionissa, jolla Solvenssi II -direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa määritelty ryhmä on olemassa. Mikäli tällaista ryhmää ei ole olemassa, valvontaviranomaisten olisi päätettävä, vaativatko ne Solvenssi II -direktiivin 262 artiklan 2 kohdan nojalla, että perustetaan vakuutushallintayhtiö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on Euroopan unionissa, ja että tämä ETA-ryhmä saatetaan ryhmävalvonnan ja ryhmän vakavaraisuuslaskennan alaiseksi.

Ohje 6 – Emoyritys on monialan vakuutusholdingyhtiö

- 1.18. Mikäli emoyritys on monialan vakuutusholdingyhtiö, ryhmän vakavaraisuuslaskentaa olisi sovellettava kaikkiin ryhmän osiin, jotka täyttävät Solvenssi II -direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdan kriteerit, mieluummin kuin monialan vakuutusholdingyhtiöön.

Ohje 7 – Laskentamenetelmän soveltaminen

- 1.19. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi ryhmän vakavaraisuuslaskentaa varten tarkasteltava ryhmää samassa laajuudessa kuin ohjeessa 1 riippumatta siitä, käytetäänkö laskentamenetelmää 1, laskentamenetelmää 2 tai molempien menetelmien yhdistelmää.

Ohje 8 – Laskentamenetelmän valinta ja ryhmän sisäisten liiketoimien arviointi

1.20. Tehdessään päätöstä siitä, onko menetelmän 1 yksinomainen soveltaminen täytäntöönpanotoimenpiteiden 328 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla epätarkoituksenmukaista, ryhmävalvojan olisi tutkittava ryhmän sisäiset liiketoimet vähentämis- ja yhdistämismenetelmän mukaisesti arvioitavan sidosyrityksen ja ryhmän vakavaraisuuslaskentaan kuuluvien kaikkien muiden yritysten välillä.

Ohje 9 – Suhteellinen osuus

1.21. Mikäli sidosyritys on yritys, joka on sidoksissa toiseen yritykseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteyden välityksellä, osakasyrityksensä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutushallintayhtiön taikka ryhmittymän omistusyhteisön olisi määritettävä ryhmän vakavaraisuuslaskennassa käytettävä suhteellinen osuus riippumatta siitä, mikä laskentamenetelmä on valittu.

1.22. Oletusarvoisesti olisi käytettävä 100 prosentin suuruista suhteellista osuutta. Mikäli ryhmä haluaa käyttää jotain toista prosenttiosuutta, sen olisi selvitettävä ryhmävalvojalle, miksi tämä on tarkoituksenmukaista. Ryhmävalvojan olisi päätettävä muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää kuultuaan, onko ryhmän valitsema suhteellinen osuus asianmukainen.

1.23. Kun osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai ryhmittymän omistusyhteisö laskee ryhmän vakavaraisuutta menetelmän 1 mukaisesti, sen olisi määritettävä sidosyrityksistään omistamansa suhteellinen osuus käyttämällä osuutena

- a) 100 prosenttia, kun laskentaan sisällytetään tytäryritys täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla, jollei ohjeen 10 mukaisesti toisin päätetä;
- b) konsolidoidun tilinpäätöksen laadinnassa käytettävää prosenttiosuutta, kun laskentaan sisällytetään yrityksiä täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla;
- c) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön suoraan tai välillisesti omistaman merkityn pääoman osuutta, kun laskentaan sisällytetään sidosyrityksiä täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla.

Ohje 10 – Tytäryrityksen vakavaraisuusvajeen suhteellisen osuuden kirjaamisperusteet

1.24. Osoittaakseen, että emoyrityksen vastuu on rajattu selkeästi pääomaosuuteen tytäryrityksenä olevasta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä siten kuin Solvenssi II -direktiivin 221 artiklan 1 kohdassa tarkoitetaan, emoyrityksen olisi esitettävä ryhmävalvojalle näyttöä siitä, että seuraavat perusteet täyttyvät:

- a) käytössä ei ole voittojen ja tappioiden siirtosopimuksia eikä takuita, nettovarallisuuden ylläpitosisäilyksiä tai muita emoyrityksen tai minkä

tahansa muun sidosyrityksen sopimuksia, joilla tarjotaan taloudellista tukea;

- b) sijoitusta tytäryritykseen ei pidetä emoyrityksen strategisena sijoituksena;
- c) emoyritys ei saa mitään etua omistusyhteydestään tytäryrityksessä, sikäli kuin tällainen etu voisi olla ryhmän sisäisten liiketoimien muodossa, kuten lainoina, jälleenvakuutus sopimuksina tai palvelusopimuksina;
- d) tytäryritys ei ole keskeinen osa ryhmän liiketoimintamallia eikä varsinkaan tuotetarjontaa, asiakaspohjaa, vakuutusliikettä, voitonjakoa, sijoitusstrategiaa tai johtamista; tytäryritys ei myöskään käytä samaa nimeä tai tuotemerkkiä, eikä ryhmän ylimmän johdon tasolla ole toisiinsa kytkeytyviä työtehtäviä;
- e) tuki, jota emoyritys antaa silloin, kun emoyrityksen omistamassa osuudessa kyseisen tytäryrityksen pääomaa ilmenee vakavaraisuusvaje, rajataan selkeästi emoyrityksen ja tytäryrityksen välisellä kirjallisella sopimuksella. Tytäryrityksellä olisi oltava myös strategia, jolla vakavaraisuusvaje poistetaan muun muassa vähemmistöosakkaiden antamalla takauksilla.

- 1.25. Mikäli tytäryritys kuuluu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käytettävän sisäisen mallin soveltamisalaan, ryhmävalvojan ei pitäisi antaa emoyrityksen ottaa huomioon tytäryrityksen vakavaraisuusvajetta suhteellisesti.
- 1.26. Ryhmävalvojan pitäisi arvioida tällaiset kriteerit tapauskohtaisesti kuultuaan muita asiaan liittyviä valvontaviranomaisia ja itse ryhmää ja ottaen huomioon ryhmän erityispiirteet.
- 1.27. Ryhmävalvojan olisi arvioitava vuosittain emoyrityksen selkeästi rajatun vastuun tila.
- 1.28. Emo- ja tytäryrityksen olisi julkistettava ryhmävalvojan tekemä myönteinen päätös, joka antaa mahdollisuuden kirjata vakavaraisuusvajeen suhteellinen osuus, jotta vakuutuksenottajat ja sijoittajat saisivat tämän olennaisen tiedon ryhmän pääoman hallintaa koskevassa luvussa ja yksittäisen yrityksen tasolla laadittavassa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa.
- 1.29. Kun konsolidoituja tietoja valmistellaan menetelmällä 1, tytäryrityksen oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus olisi laskettava täyden konsolidoinnin menetelmän sijaan suhteellisena osuutena.
- 1.30. Kun yhteenlaskettuja tietoja valmistellaan menetelmällä 2, tytäryrityksen oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus olisi laskettava käyttäen kyseisen tytäryrityksen suhteellista osuutta, myös vakavaraisuusvajeen tapauksessa.

Ohje 11 – Yksittäisten sidosyritysten käsittely ryhmän vakavaraisuuslaskennassa

- 1.31. Jos muiden finanssialojen yritykset muodostavat ryhmän, johon sovelletaan sektorikohtaista pääomavaatimusta, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän

omistusyhteisön olisi harkittava käyttävänsä tällaisen ryhmän vakavaraisuusvaatimuksia sen sijaan, että kunkin yksittäisen yrityksen vaatimukset laskettaisiin ryhmän vakavaraisuuslaskennassa yhteen.

Ohje 12 – Tytäryrityksen osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa

- 1.32. Kun osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai ryhmittymän omistusyhteisö käyttää menetelmää 1 ja soveltaa standardikaavaa, sen olisi laskettava tytäryrityksen osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta teknisen liitteen 1 mukaisesti.
- 1.33. Täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan mukaisesti konsolidoidun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, välillisen vakuutushallintayhtiön tai välillisen ryhmittymän omistusyhteisön osalta yksittäisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen osuus olisi laskettava ottamalla huomioon konsolidoitujen tietojen määrittämisessä käytetty suhteellinen osuus.
- 1.34. Kun ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan sisäisen mallin perusteella, tytäryrityksen osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta olisi laskettava kertomalla kyseisen tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus tytäryritykselle sisäisen mallin mukaisesti kohdistettuja hajautusvaikutuksia vastaavalla prosenttiosuudella.
- 1.35. Kun käytetään menetelmää 2, tytäryrityksen osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta olisi laskettava suhteellisenä osuutena yksittäisestä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, koska ryhmätason hajautusvaikutuksia ei oteta huomioon.

Ohje 13 – Sidosyritysten (muiden kuin tytäryritysten) oman varallisuuden käytettävyys ryhmätasolla

- 1.36. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi arvioitava Solvenssi II -direktiivin 222 artiklan 2 kohdan ja täytäntöönpanotoimenpiteiden 330 artiklan mukaisesti oman varallisuuden käytettävyys sellaisten sidosyrityksinä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten, välillisten vakuutushallintayhtiöiden ja välillisten ryhmittymän omistusyhteisöjen osalta, jotka eivät ole tytäryrityksiä, sekä sellaisten kolmansissa maissa sijaitsevien sidosyrityksinä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, välillisten vakuutushallintayhtiöiden ja välillisten ryhmittymän omistusyhteisöjen osalta, jotka eivät ole tytäryrityksiä, jos tällaisten yritysten oman varallisuuden erät vaikuttavat olennaisesti ryhmän oman varallisuuden määrään tai ryhmän vakavaraisuuteen. Niiden olisi selvitettävä ryhmävalvojalle, miten arviointi on tehty.
- 1.37. Ryhmävalvojan olisi tarkastettava ryhmän laatima arviointi tiiviissä yhteistyössä muiden mukana olevien valvontaviranomaisten kanssa.

Ohje 14 – vähemmistöosuuksien käsittely ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi

- 1.38. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi laskettava ryhmän

omasta varallisuudesta vähennettävä, kunkin tytäryrityksen hyväksyttävässä omassa varallisuudessa oleva vähemmistöosuuksien määrä seuraavassa järjestyksessä:

1. lasketaan hyväksyttävä oma varallisuus, joka ylittää tytäryrityksen osuuden ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;
2. määritetään sen ei käytettävissä olevan oman varallisuuden määrä, joka ylittää tytäryrityksen osuuden ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, ja vähennetään se vaiheessa 1 lasketusta hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;
3. lasketaan se osa vähemmistöosuuksista, joka vähennetään ryhmän omasta varallisuudesta, kertomalla vähemmistöosuus vaiheen 2 tuloksella.

Ohje 15 – Erillään pidettävien rahastojen ja vastaavuuskorjauskannan käsittely ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi

- 1.39. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi sovellettava erillään pidettäviin rahastoihin ja vastaavuuskorjauskantaan täytäntöönpanotoimenpiteiden 81 artiklassa ja 217 artiklassa säädettyjä periaatteita kaikkien ryhmän vakavaraisuuslaskentaan sisällytettävien yritysten osalta käyttäen menetelmää 1 ja ryhmän vakavaraisuuslaskentaan sisällytettävien muissa kuin vakavaraisuusjärjestelyiltään vastaavissa kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta käyttäen menetelmää 2.
- 1.40. Ryhmän vakavaraisuuslaskentaan menetelmällä 2 sisällytettävien, vakavaraisuusjärjestelyiltään vastaavissa kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi määritettävä vastaavien vakavaraisuusjärjestelyjen mukaisesti ne yritysten omaa varallisuutta koskevat rajoitukset, jotka johtuvat varojen tai velkojen erillään pitämisestä tai samankaltaisista järjestelyistä. Tällaisia rajoituksia olisi pidettävä ryhmän vakavaraisuuslaskennassa osana ryhmätasolla tehtävää oman varallisuuden käytettävyyssarviointia.
- 1.41. Kun osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai ryhmittymän omistusyhteisö laskee ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen menetelmällä 1, sen ei pitäisi poistaa ryhmän sisäisiä liiketoimia sellaisten varojen ja velkojen väliltä, jotka liittyvät kuhunkin erillään pidettävään rahastoon tai kuhunkin vastaavuuskorjauskantaan ja jäljellä oleviin konsolidoituihin tietoihin. Konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen tulee olla seuraavien summa:
 - a) kuhunkin olennaiseen erillään pidettävään rahastoon ja kuhunkin vastaavuuskorjauskantaan sovellettava nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, jotka lasketaan molemmat vähentämättä ryhmän sisäisiä liiketoimia; ja

- b) ryhmän (laajennettu) vakavaraisuuspääomavaatimus jäljellä olevien konsolidoitujen tietojen osalta (pois lukien kaikkien olennaisten erillään pidettävien rahastojen varat ja velat, mutta mukaan lukien kaikkien muiden kuin olennaisten erillään pidettävien rahastojen varat ja velat). Kun lasketaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta jäljellä olevien konsolidoitujen tietojen osalta, ryhmän sisäiset liiketoimet olisi poistettava, mutta jäljellä olevien konsolidoitujen tietojen ja olennaisten erillään pidettävien rahastojen välisiä ryhmänsisäisiä liiketoimia ei pitäisi poistaa.
- 1.42. Mikäli ryhmä käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen (jäljempänä 'SCR') laskennassa sisäistä mallia, sen olisi noudatettava erillään pidettäviä rahastoja koskevien ohjeiden ohjeessa 13 esitettyjä neuvoja.
- 1.43. Ryhmän oman varallisuuden laskennassa käytetyistä konsolidoiduista tiedoista olisi vähennettävä ryhmän sisäiset liiketoimet, kuten täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan 3 kohdassa säädetään. Näin ollen kaikki olennaisten erillään pidettävien rahastojen ja jäljellä olevien konsolidoitujen tietojen väliset ryhmänsisäiset liiketoimet olisi poistettava ryhmän omaa varallisuutta koskevasta laskelmasta.
- 1.44. Kunkin konsolidoiduissa tiedoissa menetelmällä 1 määritetyn olennaisen erillään pidettävän rahaston ja kunkin vastaavuuskorjauskannan osalta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi laskettava rajoitetusti käytettävissä olevan oman varallisuuden erät käyttäen samoja erillään pidettävien rahaston varoja ja velkoja, joita on käytetty sen nimellisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vastaavuuskorjauskannan laskennassa, kuten edellä esitettiin, eli vähentämättä ryhmän sisäisiä liiketoimia.
- 1.45. Siksi erillään pidettävässä rahastossa rajoitetusti käytettävissä olevan oman varallisuuden kokonaismäärän tai ryhmän täsmäytyserästä vähennettävän vastaavuuskorjauskannan tulisi olla kaiken ETA-alueella sijaitsevissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä määritetyn olennaisen mutta rajoitetusti käytettävissä olevan oman varallisuuden ja kaikissa konsolidoitujen tietojen piiriin kuuluvissa, ETA-alueen ulkopuolella sijaitsevissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä määritetyn olennaisen mutta rajoitetusti käytettävissä olevan oman varallisuuden summa.

Ohje 16 – Ei-käytettävissä olevaan omaan varallisuuteen tehtävät korjaukset ryhmän hyväksyttävän oman varallisuuden laskennassa

- 1.46. Kun käytetään menetelmää 1, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi vähennettävä asiaankuuluvista oman varallisuuden eristä ja ryhmän konsolidoidun oman varallisuuden asiaankuuluvista luokista se osuus sidosyritysten omasta varallisuudesta, joka ei ole käytettävissä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi.

- 1.47. Sen olisi noudatettava ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävän oman varallisuuden laskennassa seuraavaa prosessia:
- a) ryhmän oma varallisuus lasketaan täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen konsolidoitujen tietojen perusteella, ja siitä vähennetään ryhmän sisäiset liiketoimet;
 - b) ryhmän oma varallisuus jaetaan luokkiin;
 - c) käytettävissä oleva ryhmän oma varallisuus lasketaan ilman ryhmätasolla merkittäviä ryhmää koskevia korjauksia;
 - d) hyväksyttävään omaan varallisuuteen sovelletaan samoja luokitusrajoja kuin yksittäisen yrityksen tasolla ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi.
- 1.48. Kun käytetään menetelmää 2, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi käytettävä sidosyritysten hyväksyttävän oman varallisuuden summaa, josta on vähennetty ryhmätasolla ei-käytettävissä oleva oma varallisuus.
- 1.49. Mikäli ei-käytettävissä oleva oma varallisuus on luokiteltu molempien laskentamenetelmien osalta useampaan kuin yhteen luokkaan, järjestys, jossa se vähennetään eri luokista, olisi selvitettävä ryhmävalvojalle.

Ohje 17 – Ryhmävalvojan toteuttama ei-käytettävissä olevan oman varallisuuden arviointiprosessi

- 1.50. Jos kyseessä on maiden rajat ylittävä ryhmä, ryhmävalvojan olisi keskusteltava ei-käytettävissä olevasta omasta varallisuudesta laatimastaan arviosta kollegiossa muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa sekä osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön kanssa. Tällöin noudatetaan seuraavaa prosessia:
- a) Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi säännöllisesti toimitettavassa valvontaraportissaan esitettävä ryhmävalvojalle arvionsa kaikkien ryhmän vakavaraisuuslaskentaan sisältyvien yritysten osalta ei-käytettävissä olevasta omasta varallisuudesta. Sen olisi myös selvitettävä korjaukset, joita on tehty ei-käytettävissä olevan oman varallisuuden vähentämiseksi.
 - b) Ryhmävalvojan olisi keskusteltava ei-käytettävissä olevaa omaa varallisuutta koskevasta arviostaan kollegiossa sekä ryhmän kanssa.
 - c) Kunkin valvontaviranomaisen olisi toimitettava oma arvionsa valvottavia yrityksiä koskevan oman varallisuuden käytettävyydestä ryhmätasolla.
 - d) Ryhmävalvojan olisi keskusteltava muiden asiaankuuluvien valvontaviranomaisten kanssa siitä, muuttuuko oman varallisuuden

käytettävyys sen mukaan, arvioidaanko sitä yksittäisen yrityksen vai ryhmän tasolla.

1.51. Jos kyseessä on kansallinen ryhmä, ryhmävalvojan olisi keskusteltava ei-käytettävissä olevasta omasta varallisuudesta laatimastaan arviosta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön kanssa.

1.52. Tällöin noudatetaan seuraavaa prosessia:

- a) Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi säännöllisesti toimitettavassa valvontaraportissaan esitettävä ryhmävalvojalle arvionsa kaikkien ryhmän vakavaraisuuslaskentaan sisältyvien yritysten osalta ei-käytettävissä olevasta omasta varallisuudesta. Sen olisi selvitettävä myös korjaukset, joita on tehty ei-käytettävissä olevan oman varallisuuden vähentämiseksi.
- b) Ryhmävalvojan olisi keskusteltava ei-käytettävissä olevaa omaa varallisuutta koskevasta arviostaan ryhmän kanssa.

Ohje 18 – Ryhmätason täsmäytyserä

1.53. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi varmistettava, että ryhmätason täsmäytyserä perustuu täytäntöönpanotoimenpiteiden 70 artiklaan. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi otettava ryhmätasolla huomioon varsinkin seuraavat seikat:

- a) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön hallussa olevien omien osakkeiden arvo;
- b) rajoitetusti käytettävissä olevan oman varallisuuden erät, jotka ylittävät ryhmätasolla nimellisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen erillään pidettävien rahastojen ja vastaavuuskorjauskantojen tapauksessa.

Ohje 19 – Konsolidoitujen tietojen määrittäminen ryhmän vakavaraisuuslaskentaa varten

1.54. Konsolidoitujen tietojen laskennan olisi perustuttava konsolidoituun tilinpäätökseen, joka on arvostettu tase-erien kirjaamisen ja arvostuksen sekä sidosyritysten käsittelyn ja laskentaan sisällyttämisen osalta Solvenssi II -direktiivin säännösten mukaisesti.

Ohje 20 – Valuutan määrittäminen valuuttariskin laskentaa varten

1.55. Valuuttariskiin sovellettavassa pääomavaatimuksessa olisi otettava huomioon asiaankuuluva riskienvähentämistekniikka, joka täyttää täytäntöönpanotoimenpiteiden 209–215 artiklassa säädetyt vaatimukset. Mikäli konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen, kaikki konsolidoidun tilinpäätöksen valuuttaan sidotun valuutan

määräiset sijoitukset olisi otettava huomioon täytäntöönpanotoimenpiteiden 188 artiklan mukaisesti myös ryhmätasolla.

Ohje 21 – Ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus (ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen pohja)

1.56. Kun osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys taikka vakuutushallintayhtiö tai ryhmittymän omistusyhteisö määrittää ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen yksinomaan menetelmällä 1 tai yhdistäen sen menetelmään 2, sen olisi käytettävä seuraavia pääomavaatimuksia:

- a) menetelmän 1 piiriin kuuluvien ETA-alueella toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimukset;
- b) paikalliset pääomavaatimukset, joiden kohdalla toimilupa peruutettaisiin menetelmän 1 piiriin kuuluvilta kolmansissa maissa sijaitsevilta vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä riippumatta siitä, onko maat todettu vakavaraisuusjärjestelyiltään vastaaviksi.

Ohje 22 – Ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus

1.57. Mikäli menetelmää 1 käytetään yksinomaan tai yhdessä menetelmän 2 kanssa, kun ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täytetä tai kun se on vaarassa jäädä täyttämättä kolmen seuraavan kuukauden aikana, yksittäisen vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jättämistä koskevia, Solvenssi II -direktiivin 139 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä valvontatoimia olisi sovellettava ryhmätasolla.

Ohje 23 – Ryhmäkohtaisten riskien käsittely

1.58. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai ryhmittymän omistusyhteisön olisi laskettava ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus ottamalla huomioon kaikki määrällisesti ilmaistavat olennaiset ryhmäkohtaiset riskit, jotka saattavat vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan ja taloudelliseen asemaan. Jos ryhmäkohtaiset riskit ovat olennaisia, ryhmän olisi käytettävä ryhmäkohtaisia parametreja tai osittaista sisäistä mallia ryhmäkohtaisia riskejä vastaavan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi.

1.59. Tällaisia riskejä ovat

- a) riskit, joita ilmenee myös yksittäisen yrityksen tasolla mutta joiden vaikutus on merkittävästi erilainen (jotka toimivat eri tavalla) ryhmän tasolla; tai
- b) riskit, joita ilmenee ainoastaan ryhmän tasolla.

1.60. Ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus olisi laskettava tällaisten riskien määrällisesti ilmaistavalta osalta seuraavasti:

- a) a alakohdassa kuvatussa tapauksessa soveltamalla asiaankuuluviin riskiosioihin tai alariskiosioihin eri kalibrointeja kuin yksittäisen yrityksen tasolla tai soveltamalla tarkoituksenmukaisia skenaarioita;

b) b alakohdassa kuvatussa tapauksessa soveltamalla tarkoituksenmukaisia skenaarioita.

1.61. Jos ryhmä ei kykene ottamaan riskiprofiilia huomioon ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa edellä kuvattujen ryhmätasolla ilmenevien erityisriskien vuoksi, ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan kyettävä tarvittaessa määräämään ryhmälle Solvenssi II -direktiivin 232 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 233 artiklan 6 kohdassa säädetty pääomavaatimuksen korotus.

Ohje 24 – Riskiprofiiliin perustuva pääomavaatimuksen korotus käytettäessä menetelmää 1

1.62. Mikäli sidosyritykselle on määrätty riskiprofiiliin perustuva pääomavaatimuksen korotus ja kyseinen sidosyritys on konsolidoitu menetelmän 1 mukaisesti, ryhmävalvojan olisi arvioitava ryhmätasolla, kuinka merkittävästi riskiprofiili poikkeaa standardikaavalla tai sisäisellä mallilla lasketuista vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, ja harkittava tarvetta määrätä pääomavaatimuksen korotus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Ohje 25 – Hallintojärjestelmään perustuva pääomavaatimuksen korotus käytettäessä menetelmää 1

1.63. Mikäli ryhmän sidosyritykselle on määrätty pääomavaatimuksen korotus hallintojärjestelmän perusteella ja kyseinen sidosyritys on konsolidoitu menetelmän 1 mukaisesti, ryhmävalvojan olisi arvioitava ryhmätasolla, kuinka merkittävästi Solvenssi II -direktiivin 41–49 artiklassa säädetyistä vaatimuksista poiketaan, ja harkittava tarvetta määrätä pääomavaatimuksen korotus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Ohje 26 – Poikkeaman arviointi yksittäisen yrityksen tasolla, kun ryhmätasolla on havaittu merkittävä poikkeama

1.64. Kun ryhmätasolla on havaittu merkittävä poikkeama, sidosyrityksen valvontaviranomaisen olisi arvioitava, johtuuko poikkeama sidosyrityksen tasolla sovellettavasta riskiprofiilista tai hallintojärjestelmästä.

1.65. Jos johtuu, asianomaisen valvontaviranomaisen olisi arvioitava, kuinka merkittävästi riskiprofiilista tai hallintojärjestelmää koskevista vaatimuksista poiketaan, ja harkittava tarvetta määrätä sidosyrityksen tasolla sovellettava pääomavaatimuksen korotus.

Ohje 27 – Pääomavaatimuksen korotus käytettäessä menetelmää 2

1.66. Mikäli ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu kokonaan tai osittain menetelmällä 2, kyseisen menetelmän piiriin kuuluvalle sidosyritykselle riskiprofiiliin perusteella määrätty pääomavaatimuksen korotus olisi lisättävä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen Solvenssi II -direktiivin 221 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna suhteellisena osuutena. Olisi vältettävä tilannetta, jossa sama poikkeama riskiprofiilista lasketaan sekä yksittäisen yrityksen että ryhmän tasolla.

Ohjeiden noudattaminen ja raportointia koskevat säännöt

- 1.67. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.68. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, on sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.69. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPAlle kahden kuukauden kuluessa näiden ohjeiden käänösversioiden julkaisemisesta, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa ohjeita, sekä noudattamatta jättämisen syyt.
- 1.70. Ellei vastausta saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen ohjeet noudattamatta, mistä tehdään ilmoitus.

Tarkistusta koskeva loppusäännös

- 1.71. EIOPA tekee näihin ohjeisiin tarkistuksia.

Tekninen liite 1

Laskelma tytäryrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen osuudesta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa ("SCR") [Ohjeet 12, 14 ja 15]

$$\text{Contrj} = \text{SCRj} \times \text{SCRdiversified} / \sum_i \text{SCRisol}$$

Missä

- SCR_j on SCR yrityksen j yksittäisen yrityksen tasolla;
- SCR_{diversified} = SCR, joka on laskettu täytäntöönpanotoimenpiteiden 336 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- SCR_{isol} on SCR osakasyrityksen ja kunkin SCR_{diversified}in laskentaan sisältyvän, sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sekä kolmannessa maassa sijaitsevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen yksittäisen yhtiön tasolla;
- suhde on suhteellinen korjaus, joka johtuu hajautusvaikutusten huomioon ottamisesta ryhmätasolla.

Yllä olevaan laskelmaan sisällytetään ainoastaan yksittäisen yrityksen tasolla laskettu SCR:n suhteellinen osuus yrityksistä, jotka sisältyvät konsolidoituihin tietoihin täytäntöönpanotoimenpiteiden 335 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisessa suhteellisessa konsolidoinnissa.